Hoe ervaren huisartsen de medische omkadering van hun eigen kind?

Haio: NGUYEN Aline , V.U.B.
Promotor: DEVROEY Dirk , V.U.B.
Praktijkopleider: FRIJNS Kristien , UYTTENDAELE Tom , VAN RAEMDONCK Veerle

Context: Elke huisarts zal ooit in contact komen met pediatrische patiënten. Maar wat doet de huisarts als zijn/haar eigen kind medische hulp nodig heeft? Meerdere instanties zoals The American Academy of Pediatrics, The American Medical Association en The American College of Physicians raden het af om medische zorg te verlenen aan familieleden. Uit enkele onderzoeken lijkt het niet ongebruikelijk dat (huis)artsen medische zorg verlenen aan hun eigen kind. Via een kwalitatief onderzoek probeer ik te achterhalen hoe huisartsen uit de Provincie Antwerpen de medische omkadering ervaren van hun eigen kind wanneer deze medische hulp nodig heeft.

Onderzoeksvraag: Hoe ervaren huisartsen de medische omkadering van hun eigen kind?

Methode: Als eerst werd een deel van de literatuurstudie verricht. Vervolgens werd een kwalitatief onderzoek verricht aan de hand van semi-gestructureerde interviews. Tien vrouwelijke en vier mannelijke huisartsen uit de Provincie Antwerpen werden geïnterviewd omtrent dit onderwerp. Voor de data-analyse werd gebruik gemaakt van een aangepaste versie van “Grounded Theory”, waarbij een deel van het literatuuronderzoek al voor de data-collectie en data-analyse plaatsvond. De analyse en de interpretatie van de data werden uitgevoerd met behulp van codering. Voor de verwerking en codering van de data werd gebruik gemaakt van het computerprogramma ‘Nvivo’.

Resultaten: Wanneer gepeild wordt naar adviezen rond de medische omkadering van hun kind, komen er bij de ondervraagde huisartsen voornamelijk twee meningen naar boven: Een deel van de respondenten zou het eerder adviseren om voor de kinderen van huisartsen een externe huisarts als behandelende arts aan te stellen, terwijl een andere groep het aanvaardbaar vindt om medische zorg te verlenen aan diens eigen kind zolang men objectief kan blijven en de materie binnen diens competentiegebied valt.

Conclusie: Een groot deel van de resultaten komt overheen met de literatuur. Al de deelnemende huisartsen hebben wel eens medische zorg verleend aan hun eigen kind. Wanneer de deelnemende huisartsen medische zorg verlenen aan hun kind, kan deze verschillen in vergelijking met andere patiënten in die zin dat ze minder objectief zijn in hun klinische beoordeling, dat de structuur van de consultvoering anders verloopt, dat het medisch dossier niet altijd volledig is, dat de consultaties vaak bij hun thuis gebeuren en dat ze terughoudender zijn in het voorschrijven van medicatie. Wanneer de kinderen van de huisartsen in handen zijn van een externe arts, wilt een deel van de deelnemende huisartsen graag betrokken zijn bij de medische beslissingen die voor hen gemaakt worden, terwijl een ander deel de medische beslissingen eerder overlaat aan de behandelende arts.